28 DE ANI
National
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Radu Jacotă** 2025-11-11

Prăbușirea radio-televiziunilor publice din Europa. Nu vorbesc în numele națiunii, ci în numele clasei politice

Demisiile de la BBC sunt doar cel mai recent simptom al decăderii peisajului media european.

La sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, democrațiile au decis că adevărul avea nevoie de propriile instituții. Statul le-ar finanța, dar nu le-ar controla. BBC, ARD din Germania și RAI din Italia ar vorbi în numele publicului. Timp de decenii, așa au și făcut. Vocea rațiunii înlocuise vocea regimului.

Optzeci de ani mai târziu, instituțiile create pentru a proteja publicul de propagandă au devenit ele însele mașini de propagandă, scrie The Spectator. Nu vorbesc în numele națiunii, ci în numele clasei conducătoare – moralizatoare, selective și alergice la disidență. Au fost concepute pentru a unifica, iar acum divid. Au fost menite să educe, iar acum instruiesc.

Posturile de televiziune și radio au devenit instrumente de conformitate politică. France Televisions pare acum a fi brațul de comunicare al Palatului Elysee.

ARD și ZDF, odată modele de neutralitate postbelică, adoptă limbajul virtuții oficiale. Telespectatorii Tagesschau sunt tratați în fiecare seară cu predici despre urgența climatică, migrație și solidaritatea europeană.

ARD a anunțat 700 de concedieri până în 2029. Directorii executivi au cheltuit banii abonaților pe mașini de lux. În cazul France Television, investigațiile financiare au descoperit cheltuieli extravagante și salarii umflate pentru șefi.

Serviciul public BBC a ajuns să însemne mai degrabă îndrumare morală decât informații imparțiale. Predică diversitatea, dar impune uniformitatea opiniilor.

La fel ca guvernele, posturile publice de radio-televiziune sunt convinse de propria lor indispensabilitate. Însă pierd audiență și credibilitate. Finanțarea stagnează, sprijinul politic este fragil, iar publicul îmbătrânește.

Telespectatorii care se simt tratați cu condescendență s-au orientat către jurnaliști care discută cu ei, nu le țin prelegeri. Astfel, au spulberat iluzia că posturile publice sunt indispensabile democrației, deși aveau menirea de a informa.

Odată ce oamenii încetează să mai creadă în neutralitatea postului național, arhitectura morală a serviciului public se prăbușește.